

Sammen med denne sag foretoges:

12) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 48:

Forslag til folketingsbeslutning om udlevering af bilag til sagsøgerne i Grundlovssagen.

Af Kristian Thulesen Dahl (DF) m.fl.
(Fremsat 29/10 96).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):
Lad mig først lige slå fast, at det første beslutningsforslag jo ikke drejer sig om aktindsigt, men drejer sig om fremlæggelse af dokumenter til brug i en retssag – det som i retsplejeloven hedder edition.

Regeringen finder ikke, at det er regeringen, der skal afgøre, hvilke dokumenter modparten skal bruge for at føre den konkrete retssag. Det må være modparten – i denne situation statens modpart – der skal godtgøre, at det er nødvendigt at fremlægge dokumenterne.

Modparten må overbevise domstolene om, at dokumenterne er relevante for sagen. I retssagen om Unionstraktaten har modparten ikke kunnet overbevise Østre Landsret. Østre Landsret sagde i sin kendelse af 5. november, at dokumenterne ikke er relevante for sagsøgernes sag. Procesbevillingsnævnet har den 22. november afslået sagsøgernes ansøgning om at indbringe kendelsen for Højesteret.

Regeringen kan på denne baggrund selvsagt ikke støtte beslutningsforslaget.

Hvad angår beslutningsforslag nr. B 48, så gælder det, at regeringen heller ikke kan støtte dette beslutningsforslag. Her vil jeg henvise til, at Europaudvalget den 25. oktober besluttede at afvente domstolens behandling af sagsøgernes begæring om edition. Som det fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslag nr. B 47, var dette efter regeringens opfattelse den rigtige beslutning.

Ove Fich (S):

Fremskridtspartiet har fremsat et forslag om udlevering af alle ønskede dokumenter til sagsøger i grundlovssagen. Det havde været en mere interessant diskussion, hvis Fremskridtspartiet i stedet for at skrive alle ønskede, havde skrevet alle relevante, for det er jo i virkeligheden det, der er det centrale. Og når man ser på

retssagen, så handler den jo om spørgsmålet om, hvorvidt statsministerens underskrift af Maastricht-Traktaten i 1993 strider mod grundloven.

Sagsøgerne ønsker dokumenter fra 1973 til 1980. I Socialdemokratiet har vi været meget i tvivl om, hvorvidt disse dokumenter overhovedet var relevante, men nu behøver vi ikke være i tvivl længere. Det har Østre Landsret afgjort, som det netop er blevet nævnt af udenrigsministeren, og jeg må gå ud fra, at Fremskridtspartiet accepterer Østre Landsrets afgørelse, og at Fremskridtspartiet derfor vil trække sit forslag. Det har man al mulighed for at gøre, idet forslaget er fremsat, inden Østre Landsret traf sin afgørelse, men herefter er der efter vores opfattelse ingen relevans i forslaget, og vi kan derfor ikke støtte det.

For så vidt angår beslutningsforslag nr. B 48, skal jeg gøre opmærksom på, at der i bemærkningerne står nogle sætninger, som leder til meget stor forvirring. Der står, at et flertal i Europaudvalget har nægtet at imødekomme anmodningen. Dette er et falsum. Europaudvalget kan ikke nægte noget sådant, idet det er Folketingets formand, der afgør spørgsmål om udlevering af Folketingets dokumenter. Europaudvalget er udelukkende kommet med en indstilling, og denne indstilling var ikke at nægte, men udelukkende at afvente den retstvist, som på daværende tidspunkt eksisterede mellem sagsøgerne og regeringen.

Sagen er nu afklaret både i Østre Landsret og i Procesbevillingsnævnet, og for Socialdemokratiet er der ikke yderligere at foretage i denne sag. Derfor siger vi nej til beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må indrømme, at jeg synes, det var nogle temmelig utidige bemærkninger, hr. Ove Fich kom med, om spørgsmålet om domstolsbehandling i denne sag. Hr. Ove Fich mente, at nu skulle man bøje sig for Østre Landsrets afgørelse.

Hr. Ove Fich må jo være klar over, at denne sag, uanset hvilken af parterne der vinder den, kan forventes at blive indanket for Højesteret, og at spørgsmålet om, hvad sagen omfatter, derfor ikke er afgjort. At Østre Landsret uden begrundelse har afvist kravet om aktindsigt, kan hr. Ove Fich ikke bruge til at drage nogen som helst konklusioner vedrørende sagens omfang. At Procesbevillingsnævnet så også uden skygge